

tingsmand Trier, og jeg formoder, at disse til Medlemmer har haft nogen Forbindelse med den Regering, som sidder, og som er det radikale Venstres Regering. Naar altsaa disse Medlemmer særlig var Talsmænd for at tage Forholdstalsvalgmaaden med, skønt Højre ikke vilde gaa med ind i Forhandlingerne, formoder jeg, at Regeringen har haft en lille Finger med i Spillet. Vi ved alle, at Socialdemokraterne gik med til at tage dette Hensyn, uagtet det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) personlig egentlig lige saa gerne vilde staa paa Overenskomsten af 12. Marts. Paa det Grundlag, at de to Partier ønskede at faa Forholdstalsvalgmaaden ind i Overenskomsten, kom Venstres Repræsentanter i Underudvalget til vort Parti, efter at vort Partis Formand i Underudvalget havde sagt, at det kunde han ikke tage Stilling til, for det var drøftet i Partiet. Altsaa Socialdemokraternes og de Radikales Stilling var afgjort, den Gang vi drøftede det i vort Parti. Det radikale Venstres Repræsentanter i Underudvalget havde været Talsmænd for Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, selvfølgelig i Overensstemmelse med Ministeriet — selvfølgelig, det er der ikke een, der tvivler om. Nej, jeg tror nok, at det radikale Venstre maa vedkende sig Paterniteten til denne Valgmaade. Det er saa vist det radikale Venstre og bag dette Ministeriet, der har taget Initiativet, det er der vist ingen, der tvivler om. Jeg beklager for mit Vedkommende — det har jeg sagt før, og jeg siger det igen her —, at der indenfor mit Parti blev Flertal for at gaa med hertil. Men uagtet jeg beklager det, har jeg erklæret mig villig til at bøje mig for Overenskomsten. Det har jeg gjort hele Tiden, og det gør jeg fremdeles, men jeg ønsker med Hensyn til dette som med Hensyn til andre Forhold, at de sættes paa deres rette Plads, og er dette — om jeg maa bruge et lidt stærkt Udtryk, som et Blad i Jylland har brugt — Makværk med Forholdstalsvalg det radikale Venstres og den radikale Regerings Indsats i Grundlovssagen, en Indsats, de ikke en Gang selv vil kendes ved, saa havde det saa vist været bedst for Regeringen og Grundlovssagen som Helhed, om Regeringen var blevet i Kassen.

Ordføreren (Borgbjerg): Den Tale, vi nu hørte, formede sig jo som en Generalprøve paa en Tale, der kan tænkes holdt i den kommende Tid ude omkring, hvis det skulde kunne lykkes det ærede Med-

lem og hans forhaabentlig meget faatallige Meningsfæller at komme Grundlovssagen til Livs. Naar man hørte paa denne Tales Spidsfindigheder og lagde Mærke til al den Ondskabsfuldhed, som blev presset ud overalt, hvor det var muligt, fik man et levende Indtryk af, at Kærlighed til Grundlovssagen, til den almindelige Valgrets Sejr var det just ikke, der besjælede den ærede Taler. Jeg haaber imidlertid, at han maa staa saa temmelig ene indenfor sit Parti, ellers har det ganske vist sorte Udsigter for Grundlovssagen. De Ord, som det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) henvendte til os, om, at vi ikke maatte glemme Kampen mellem den almindelige Valgret og den privilegerede Valgret, at det var det, det kom an paa, for de forskellige Meninger om Valglovens Enkeltheder, disse Ord lagde det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) sig unægtelig ikke paa Sinde. Han søgte med al den Spidsfindighed og alt det, der hører sig til i en saadan Tale, med et Citat fra et sydsjællandsk Blad, med en Ondskabsfuldhed derfra og en tarvelig Vits her fra o. s. v., at væve det hele saadan ind og lægge det hele saadan frem, at man skulde kunne komme til at fortabe sig i alle disse forskellige Meninger om Enkelthederne paa Valgloven og derover ganske glemme den store Ting, som hele Folkets Opmærksomhed i Øjeblikket er henvendt paa, nemlig Kampen mellem den privilegerede Valgret og den almindelige Valgret. Jeg har fundet det rigtigt straks at gøre nogle Bemærkninger til nogle af Enkelthederne i det ærede Medlems Tale, thi de var ganske forkerte. Jeg ved ikke, om alle var i Stand til uden videre paa staaende Fod at se gennem Spidsfindigheden og Perfidien. Med det Materiale i Haanden, som findes i Rigsdagstidende, har jeg derfor ment det rigtigst straks at imødegaa det ærede Medlem.

Det ærede Medlem vilde paastaa, at jeg i Eftermiddag havde søgt at bortforklare min og Socialdemokratiets Stilling til det Hensyn til Befolkningstætheden, som der har været talt saa meget om, og som vi gik ind paa i Folketingets Grundlovsudvalg 1905—06. Han vilde hævde, at vi der gik ind paa at tage et Hensyn til Befolkningstætheden som Forholdet mellem 11,500 og 16,000, og han vilde hævde, hvad der ogsaa tidligere er sket under Forhandlingerne, at Venstreflertallet holdt paa, at der skulde tages et Hensyn efter Forholdet mellem 9,500 og 17,000, altsaa efter Forholdet 3—5. Dette er en fuldkommen forkert Fremstilling, og det undrer